

thingets Forhandling om Kjøbenhavns Demarcationslinies Ophævelse sagt Gæ, i sit her-
værende Lovforslag om Nyborg sagt et Andet
og i sin Motivering deraf i Landsstinget,
som det nylig blev paavist, sagt et Tredie.
Jeg skulde være villig til at dele den Glæde,
som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valg-
kreds (Kinestad) udtalte, dersom jeg turde antage,
at Følgen af det her forelagte Lovforslags § 2 vilde
være, at en tilsvarende Forandring indtraadte
i Loven af 6te Juli 1867 for Kjøbenhavn.
Men naar det ikke er Tilfældet, maa jeg sige,
at har engang den lovgivende Magt erklæret,
at den ved en saadan Væltighed er berettiget
til og anseer det for rigtigt at afkræve de
Paagjældende et Bederlag, saa skal den være
consequent med sig selv og forlange det ved
den ene Væltighed ligesaa godt som ved den
anden. Denne Lov kan kun blive nogenlunde
retfærdig og billig derved, at den bringes i
Overeensstemmelse med, hvad Loven af 6te
Juli 1867 har fastsat; thi skjøndt denne
sidstnævnte Lov efter min Overbeviisning har
gjort sig skyldig i en Uretfærdighed, kommer
dog nogen Orden i Tingene, noget Sys-
tem, nogen Egelighed, naar Uretfærdigheden
gjenneføres overalt. Og der er dog i disse
nyborgske Eiendomsforhold virkelig nogen Værdi
tilstede, Indskrænkningernes Ophævelse kan dog
engang faae nogen Pengeværdi. Det forhold-
der sig ikke saa, som Udskætt har sagt, at det
slet ikke skulde have nogen Betydning for de
nyborgske Demarcationsgrunde, om Indskræn-
kningerne bestaae eller ikke. Det er ikke længe
siden, at der har været ført en Retsag, som
knyttede sig til dette Spørgsmaal, og hvorved
det viste sig, at det havde en reel Betydning
for visse Grundbesiddere i Nyborg, om de
maatte opføre Bygninger frit eller ikke. Og
Lovforslagets Motiver ere heller ikke correcte,
naar de sige, at der, hvis Principerne her fra
Kjøbenhavn bragtes i Anvendelse, kun skulde
kunne være Tale om at afkræve de paagjældende
Grundeiere en Erstatning, der er Halvdelen
af den Værdiforøgelse, som deres Grunde faae
ved at befries for Indskrænkningen; Loven af
6te Juli 1867, som Krigsministeriet dog
billigtvis burde kjende og huske, naar det i
1868 skriver en ny Lov, fastsætter, at i de

første 5 Aar efter en vis Frist skulde de paa-
gjældende Grundeiere udrede Halvdelen af
Værdiforøgelsen, i de næste 5 Aar 60 pCt.,
og derefter har Krigsministeriet fri Haand til
at foreskrive, hvor høi Erstatningen skal være.
Altsaa har Loven af 1867 ligefrem sagt, at
naar 10 Aar ere gaaede, kunde Staten for-
lange indtil hele Værdiforhøielsen i Erstat-
ning. Det er selvfølgelig en meget uheldig Mo-
tivering, der er givet af den paagjældende
Bestemmelse i Lovforslaget, naar der henvises
til en Deel af de Regler, der findes i Loven af
1867, medens derimod andre springes over,
der have ligesaa stor og sikker Betydning.
Smidlertid ere vi jo i denne som i andre Sa-
ger meget uheldig stillede derved, at den Mi-
nister, som har skrevet Lovforslaget, forhandlet
med os sidst og begyndt Forhandlingen om
det nyeste Lovforslag i Landsstinget, er borte,
og at det jo ikke er muligt for den, der
fungerer paa hans Begne, at indlade sig paa
en nærmere Begrundelse af den fraværende
Ministers Uttringer i Sagen. Jeg indskræn-
ker mig derfor til at erklære, at, dersom Lov-
forslaget bliver, som det er, indeholder det
efter min Opfattelse en saa flagrant Uvrigelse
fra det Princip, vi for kort Tid siden have
saaet fast, at det for mig idetmindste vil
være umuligt at give min Stemme til det.

Ernst: Det ærede Medlem, der nu satte
sig, vil vist ikke undre sig over, at jeg ikke
troer at burde lade det staae uimodsagt, hvad
han yttrede, at der i en Indstilling fra In-
genieurcorpset skulde være fremsat en Paastand,
der ikke lader sig bevise. De, der have gjen-
nemgaaet Retsstykkerne, ville sikkert være komne
til den Overbeviisning, at der i den ved-
kommende Fremstilling ikke er sagt Noget, uden
at det er fuldkommen rigtigt. Det vil er-
indres, at der ikke af Ingenieurcorpset er paa-
staaet, at de Vedkommende have faaet Be-
taling, men det er oplyst, at de Vedkommende
have faaet anvist andre Grunde istedetfor
dem, der nu er Tale om. Med Hensyn til
et andet Punkt, der har været omtalt, nemlig
hvorvidt Fæstningen har Betydning eller ikke,
hvorvidt den bør løses eller ikke, skal jeg ikke
fragaae, at jeg som adskillige Andre meget